

řidič a nikoli provozovatel, nebudou-li dány podmínky §u 1313 a) obč. zák. (provozovatel bude podle toho ručiti za řidiče jen vůči pasažérům), nebo §u 1315 obč. zák. (provozovatel bude ručiti vůči jiným osobám než pasažérům jen tehdy, když mu bude prokázána vědomost o tom, že řidič jest nebezpečný).

Různost otcovství dvojčat.

Spisovatel Jaroslav Maria líčí ve svém románě »Panstvo v taláru« osud zámožného rolníka Vavřince Meleny, jemuž bylo ve sporu dokazováno, že je nemanželským otcem dvojčat, ač bylo zjištěno, že matka obcovala téměř současně i s jiným mužem. Okresní soudce žalobu zamítl, vysloviv přesvědčení, že dvojčata mohou býti zplozena jen jedním otcem, krajský soud rozsudek změnil a uznal, že Melena považuje se otcem jednoho z dvojčat, ježto soulož s matkou doznal a soudní lékaři připustili, že každé dítě bylo počato samostatně. Autor románu, zabývá se především tragickou stránkou případu, nevyslovil svůj názor o věci. Nevíme, zdali mu tanul na mysli skutečný případ z advokátní praxe, ale zajímavé jest, že stejným problémem zabýval se v poslední době okresní soud v D., zamítnuv žalobu dvojčat různého pohlaví, když zkouškou krve bylo zjištěno, že otcovství žalovaného k hochovi nelze vyloučiti, kdežto u děvčete lze je s určitostí vyloučiti. Zkouška krve byla z opatrnosti provedena dvakráte, po druhé odbornými lékaři serologického ústavu, za použití cizozemského sera — se stejným výsledkem. Poněvadž posudky znalců jsou v odporu s přísežnou výpovědí matky dětí, která tvrdí, že se žádným jiným mužem v kritické době neobcovala, neuvěřil soudce matce a zamítl žalobu vůbec (žalovaný soulož popíral).

K odvolání strany žalující, která vytýkala, že první soud měl alespoň otcovství k jednomu dítěti zjistiti, zrušil krajský soud v L. rozsudek z těchto důvodů: Podle stanoviska vědy lékařské dochází k podvojnému těhotenství ze dvou příčin, a to tím, že buď jsou oplodněna najednou dvě vajíčka současně zralá, anebo se z nějaké příčiny jedno vajíčko rozdělí ve dvě, z nichž pak se každé vyvíjí samo o sobě v bezvadný plod, ale oba plody mají blány a lůžko společné, oba jsou mimo to stejného pohlaví a jeden druhému je nápadně podoben. Vyvíjí-li se dvojčata ze dvou vajíček, má každý plod vlastní blány a vlastní lůžko a mohou býti různého pohlaví, ale pak nejsou si tak nápadně podobny jako v případě prvním. V tom směru nečinil první soud žádných zjištění, ač měl tak podle přesvědčení odvolacího soudu učiniti, neboť závěr lékařských znalců, že žalující dvojčata pocházejí ze dvou současně oplodněných vajíček, nemá ve spisech žádné opory. Okolnost ta mohla býti výsledkem porodní asistentky a lékaře bezvadně zjištěna. První soud měl to učiniti tím spíše, protože veškeré důkazy žalovaným o soukromém životě matky dětí nabídnuté selhaly, takže za dosavadního stavu neměl soud dostatek příčiny, aby, když nevyšetřil správnost předpokladů lékařů, matce dětí nevěřil. — Bude-li případ předložen svého času nejvyššímu soudu, bude jeho stanovisko jistě zásadní povahy. Frydrych.

Dnešní krise a rozhodnutí nejvyššího soudu.

V úřední sbírce rozhodnutí nejvyššího soudu překvapil letos rozsah rozhodnutí civilních z r. 1935, která po prvé od r. 1921 se zmenšila na jediný svazek, obsahující 767 rozhodnutí i s rozh. slovenskými,

oproti 904 jen českým rozhodnutím z r. 1934, 907 rozhodnutím z r. 1933 atd. Oproti tomu vzrostl letos rozsah rozhodnutí finančních, takže letošní svazek (rozh. z r. 1935), jenž také první byl ukončen (již v červnu t. r.), jest ze všech dosud vyšlých ročníků největší (999 stran). Jak patrně, hospodářská krise zvyšuje zájem o otázky finanční a omezuje sporné otázky civilní.

Rozhodnutí nejv. soudu trestní a administrativní rozhodnutí nejv. správního soudu jsou i letos přibližně ve stejném rozsahu a jsou ukončována jako poslední. Sbírkou uveřejňovaných rozhodnutí ovšem neukazují počet skutečně rozhodovaných případů, nýbrž jen případů, týkajících se sporného právního výkladu, neboť jen tyto se uveřejňují.

Literatura.

Kniha o Karlu Hermannu-Otavském.

Sedmdesáté narozeniny řádného profesora Karlovy university, J. M. JUDra Karla Hermann-Otavského, přinesly československé literatuře právníké význačnou publikaci. Jeho ctitelé a žáci — odchýlivše se od obvyklého způsobu literárních poct podávaných vynikajícím akademickým učitelům — pokusili se v knize o Karlu Hermannu-Otavském vylíčit oslavencovo životní dílo.

S jemným citovým podbarvením psaná předmluva prof. Dr. Jana Krčmáře naznačuje, že cílem publikace bylo zdůraznit vedle významu vědeckého díla jubilatova také ušlechtilou krásu jeho osobnosti. Pocta zachycuje hlavní složky životní tvorby Hermannu-Otavského. Rozebírá a hodnotí význam jeho literárních prací, líčí jeho vynikající působení učitelské, vykládá o jeho všestranné plodné činnosti na poli zákonodárství, mezinárodního soudnictví, v akademických úřadech a ve veřejných institucích. Na mnohých místech proniká snaha zobrazit příštím generacím život vzorného vědce a akademického učitele, který od prvních kroků na půdě vědy až do svého odchodu z úřadu profesorského vždy s neúchylnou poctivostí hledal vědeckou pravdu a krásu, a prodchnut těmito ideály pěstoval v dobách dobrých i zlých s vytrvalým úsilím svůj vědní obor a vzdělával v něm celé generace posluchačů.

Redaktoři sborníku rozdělili obsáhlou látku knihy mezi deset autorů. Prof. Dr. Bedřich Andres přispěl do ní pojednáním o vědecké činnosti jubilatově v nauce o cenných papírech. Velmi vhodně zdůraz-

ňuje tuto důležitou složku tvorby jubilatovy, zejména v úsilí o uspokojující řešení teorie cenných papírů a o samostatný systém práva směnečného. Prof. Dr. Karel Kizlink zhodnotil Hermannovo dílo v oboru t. zv. práva ke statkům nehmotným a v právu obchodním (v užším smyslu). Upozorňuje na jeho zásluhy o moderní metodu vědecké práce v právu obchodním originálním pojetím úkolů tohoto výseku práva a na průkopnické dílo oslavencovo v materii, kterou škola klasická zanedbávala. Vysvětluje tím zároveň, čím celkový ráz životního díla Hermannu-Otavského je natolik odlišný od díla Randova, že je nesnadné navzájem je srovnávat. Právo autorské svěřili redaktoři jednomu z nejpovolanějších znalců, advokátu JUDru Janu Löwenbachovi. Týž upozorňuje čtenáře na trvalé hodnoty, které jubilant vnesl do literatury autorského práva. Vykládá, jak Hermann-Otavský postupně zaujal v tomto oboru vedoucí místo a stal se obecně uznávanou autoritou i za hranicemi. Prof. Dr. Arnošt Wenig měl nesnadný úkol vylíčit vědecký poměr Hermannu-Otavského k Antonínu Randovi. Zhostil se ho pozoruhodným způsobem. Vnesl do svého příspěvku, založeného ze subjektivního hlediska věrného žáka a vyvoleného nástupce učitelova, objektivní ocenění vědecké osobnosti Hermannovy. Nutno plně souhlasit s Wenigem, že samostatná vědecká individualita Hermannu-Otavského byla u nás (zejména starší generaci právníkou) dlouho neprávem nedoceňována, a že na tom hlavní podíl má jubilant sám přemírou svojí ušlechtilé skromnosti. Vždy záměrně bránil se uznání svých zásluh a svých vědeckých objevů, chtěje,